

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1137

29.12.2024 (135)

Ļaunuma ģēnija izglītība

Gerhard Lauck

3. daļa

Uz kuras planētas es esmu?

Kad 60. gados pasaule sāka trakot, es sev uzdevu vienu vienkāršu jautājumu: *Uz kādas planētas es esmu????*

Daudzi cilvēki, tostarp draugi un ģimenes locekļi, toreiz darīja to pašu.

Es neuzticējos galvenajām partijām vai tradicionālajām pieejām. Meklējot atbildes, es sāku lasīt visdažādāko literatūru. Dažu es ienīdu. Dažas man patika. Vēl mācoties vidusskolā, es atradu atbildes, kuras meklēju. Dažu nākamo gadu laikā es pat pievērsu dažus radniekus. Es vilcināšos to saukt par "jaunu ticību", jo mēs jau gadiem ilgi bijām ticējuši tām pašām pamatidejām, pat nenojaušot to. Vismaz ne pēc nosaukuma. Tā nebija ne "relīģija", ne "ideoloģija" tradicionālajā izpratnē. Tas bija "pasaules uzskats".

Šo "atgriešanās" jeb "apgaismības" procesu jau ir aprakstījuši citi cilvēki. Gan vadītāji, gan ierindas cilvēki. Es to nedarīšu vēlreiz. Būtībā es esmu administrators, organizators, analītiķis un stratēģis. Nevis autors, teorētiķis vai ideologs.

Tomēr es atceros diskusiju ar Džordžu un Marku par "veselīga instinkta" un "laba saprāta" relatīvajām priekšrocībām, kad runa ir par politiskās filozofijas izvēli. Mans secinājums: Abi ir labi. Bet abu kombinācija ir vislabākā.

Marks palīdzēja izvēlēties mūsu laikraksta nosaukumu - *NS Kampfruf*. Viņš lepojās ar to, ka dažas nedēļas bija pavadījis vienā cietumā ar Hitleru! Viņš tika arestēts par NSDAP/AO uzlīmju izlīmēšanu.

Mans tēvs un mentors "FW"

40. gados mans tēvs pabeidza koledžu, iegūstot inženiera grādu. Drīz vien viņu pieņēma darbā lielā ražošanas uzņēmumā. Ar laiku viņš ieguva papildu grādu.

Kara laikā viņš strādāja ļoti ilgas stundas. Mamma teica, ka viņai gandrīz nekad nav nācies viņu redzēt. Bet es domāju, ka viņa, iespējams, nedaudz pārspīlējusi. Galu galā kara laikā viņai taču piedzima bērni... Tad atkal mans tēvs jokoja, ka vectēvs reiz vecmāmiņai esot jautājis, kāpēc bērni pārtraukuši piedzimt pēc tam, kad viņš nopircis ledusskapi un atbrīvojies no ledusskapja.

Pagājušā gadsimta 50. gados uzņēmums viņu paaugstināja par tālo pētījumu vadītāju. Atceros, kā bērniībā apmeklēju viņa rūpnīcu. Mans pirmais iespaids bija šāds: *Puika, tētīm ir skaista sekretāre. Interesanti, vai mamma par to zina!*

Viņš man parādīja vienu no jaunajiem produktiem, ko bija palīdzējis izstrādāt. Šis produkts joprojām tiek plaši izmantots. Ikreiz, kad es tādu ieraugu, es atceros savu tēvu.

Mans tēvs izrādījās tik vērtīgs uzņēmumam, ka tas nolēma ieguldīt līdzekļus viņa prasmju pilnveidošanā. Uzņēmums pieņēma darbā dažus no valsts labākajiem matemātiķiem, lai viņi viņu apmācītu individuāli. Viņa zināšanas galu galā sasniedza matemātikas doktora grāda ekvivalentu, lai gan viņam nebija oficiāla diploma matemātikā.

Pēc vairākiem gadiem vidusskolas matemātikas skolotājs mums teica, lai pajautājam vecākiem, cik daudz viņi zina matemātiku. Pareizi vai nepareizi, es to uztvēru kā aizrādījumu. Tāpēc es jautāju tēvam, lai viņš būtu pamatīgs. Viņš uzskaitīja vairāk nekā *divdesmit* dažādus matemātikas veidus, ko viņš bija mācījies. Par dažām no tām matemātikas skolotājs *pat nebija dzirdējis!*

1960. gados FW nolēma pievērsties pedagoģiskajai darbībai. Viņš teica, ka viņu satrauca valsts inženierzinātņu studentu kvalitātes pasliktināšanās. Tāpēc viņš kļuva par inženierzinātņu profesoru kādā štata universitātē.

Protams, tas nozīmēja *lielu algas samazinājumu*. Taču viņš, šķiet, neiebilda.

Kad pārvācāmies uz savu jauno mājvietu pašā "pilsētas" malā, es biju šokēta un vīlusies. Mūsu jaunā māja bija ļoti pieticīga salīdzinājumā ar mūsu veco lauku īpašumu. Bet es neko neteicu.

FW izveidoja un pasniedza ļoti īpašu kursu. Tā mērķis bija sniegt studentiem *praktisku pieredzi rūpniecības inženierijas jomā*.

Apmeklējot nelielus ražošanas uzņēmumus šajā reģionā, viņš izteica tiem piedāvājumu, ko tie nevarēja noraidīt. *Ļaujiet maniem studentiem Mēģināt atrisināt jūsu inženiertehniskās problēmas. Ja viņiem tas neizdosies, semestra beigās*

es ieradīšos un atrisināšu tās BEZ MAKSAS."

Un tieši to viņš arī darīja!

Rezultātā bija daudz laimīgu uzņēmēju. Daži no viņiem nosūtīja universitātei slavinājuma vēstules. Turklāt pat pēc vairākiem gadiem viņš saņēma vēstules no bijušajiem studentiem, kuros viņi izteica pateicību. Viens no viņiem rakstīja, ka šajā *kursā* viņš iemācījies vairāk nekā *visos citosursos kopā*.

Tas viņam sniedza arī ieskatu šo uzņēmumu vispārējā būtībā.

Parasti šie uzņēmumi sāk darbību tikai ar diviem cilvēkiem. Viens ir labs tehnoloģiju speciālists. Otrs ir labs biznesā. Uzņēmumam augot, tas galu galā sasniedz tādu punktu, kad nepieciešama ārēja palīdzība.

Toreiz mans tēvs sniedza *inženiertehnisko* palīdzību. Daudzus gadus vēlāk es sniedzu palīdzību *uzņēmējdarbībā*.

Viņš izteica arī citu novērojumu:

Inženieriem un uzņēmējiem ir grūtības savstarpēji sazināties. Viņi runā dažādās valodās. Arī labākajiem inženierzinātņu studentiem nav labas rakstīšanas vai publiskās runas prasmes.

Pēc daudziem gadiem es pamanīju, ka datortehniķiem un uzņēmējiem bieži ir tāda pati problēma.

Tāpēc viņš mudināja savus skolēnus pievienoties grupai *Toastmasters*, kas veicināja prasmi publiski uzstāties. Viņš pats tajā iestājās.

FW bija ļoti stingra, bet arī ļoti taisnīga reputācija.

Piemēram: Viņa studentiem tika uzdots savus darbus identificēt *tikai pēc sociālā nodrošinājuma numura*. Ne vārds, bet gan uzvārds. Viņš nevēlējās, lai vērtēšanas laikā būtu zināma viņu identitāte. Tikai vēlāk, publicējot šos vērtējumus, viņš to uzzināja. Šādi viņš novērsa jebkādu, pat netīšu vai neapzinātu neobjektivitāti.

Viņa skolēniem bija teiciens par iknedēļas desmit jautājumu viktorīnām:

Ja esat labs skolēns, varat atbildēt uz pirmajiem trim jautājumiem. Ja esat ģēnijs, varat atbildēt uz nākamajiem trim. Bet atbildes uz pēdējiem četriem zina tikai Dievs un profesors FW!

Kad viņš man pateica vienu no tiem "pēdējiem četriem", es drīz vien sapratu atbildi. Atšķirībā no tēva man nav attieksmes pret mehāniku un tehnoloģijām. Taču man mantojumā mantojis viņa analītisko prātu un prasmi risināt problēmas. Ne-raugoties uz atšķirīgajām jomām, mēs domājam līdzīgi. FW bieži komentēja, ka mēs piemērojam *vienus un tos pašus principus dažādās jomās*. Mēs tos tikai saucām ar dažādiem nosaukumiem.

Viņa labākie skolēni viņu mīlēja, bet sliktākie skolēni viņu ienīda.

Viens no viņa studentiem bija *burtiski ģēnijs* inženierzinātņu jomā. Mans tēvs viņu apmācīja viens pret vienu. Bez maksas. Smaidot viņš man teica: *Tas bija prieks viņu mācīt. Viņa prāts uzsūka zināšanas kā sūklis. Vienas nedēļas laikā viņš*

iemācījās vairāk nekā vidējais skolēns sešos mēnešos.

Vēlāk FW pameta mācīšanu un nodibināja savu inženieru konsultāciju uzņēmumu. Man korporācijā bija iespaidīgs tituls, bet patiesībā es biju tikai figurants.

Turpmākajos gados FW ieguva inženiera licenci arvien vairāk valstīs. Kad viņš kārtoja Ņujorkas štata inženiera eksāmenu, viņi pieprasīja uzrādīt viņa dzimšanas apliecību, lai pierādītu, ka viņš ir ASV pilsonis. *Viņa rezultāts bija tik augsts, ka viņi nespēja noticēt, ka viņš izglītību ieguvis ASV!*

Automašīnas

Manam tēvam vienmēr bija vismaz piecas automašīnas. Viņš pirka lielus, vecus Buikus, laboja tos un brauca ar tiem, līdz kaut kas nopietni sabojājās. Piemēram, dzinējs vai transmisija. Tad viņš tos kanibalizēja, lai iegūtu rezerves daļas. Viņš bija tik rūpīgs, ka metāllūžņu tirgotāji dažreiz gribēja, lai viņš viņiem maksā par to aizvilkšanu. Nevis otrādi.

Reiz viņš saņēma 95 dolārus no apdrošināšanas kompānijas, jo otrs puisis bija sasitis viņa spārnu. Automašīna maksāja tikai 100 dolārus!

Būdams jaunākais un vismazāk kvalificētais, es saņēmu garlaicīgos darbus. Piemēram, riepu griešana vai aizdedzes sveces piespraušana. Vai arī vienkārši sēdēt un garlaikoties līdz nāvei pasniegt viņam instrumentus. Varbūt tas ir viens no iemesliem, kāpēc man nekad neizveidojās interese par mehāniku.

Reiz kaimiņa kaza nāca palīgā. Bet tai bija slēpti motīvi. Kazai patika tabaka. Tā mēģināja nozagt tabakas maisiņu no mana tēva kabatas, kamēr viņš strādāja zem mašīnas.

Reiz mēs atgriezāmies mājās un ieraudzījām garu koka stabu pie aizmugurējām durvīm. Mana māsa paskaidroja, ka tas viņai vajadzīgs, lai atvairītu kazu. Kad viņa izgāja ārā, lai no rindas pārnestu veļu, tā mēģināja viņai iebāzt!

Reiz es nokāpu uz četrām kājām un sadūros ar šo kazu. Tad es paskatījos uz augšu. Mēs ar kazu brīdi skatījāmies viens uz otru. Tad kaza pagriezās un aizbēga. Līdz pat šai dienai nezinu, vai tā bija mana cietā galva vai mana seja, kas lika tai tā rīkoties.

Pusaudža gados man nebija savas automašīnas. Man tā nebija vajadzīga.

Lielākā daļa automobiļu, kas man piederēja manā mūžā, tika ražoti 1970. gados. Lētākais no tiem maksāja 500 dolārus. Vissdārgākā bija 1500 dolāru. "Sliktākā" automašīna, ko jebkad esmu iegādājies, maksāja 700 dolārus, un tā man kalpoja tikai trīs gadus. Tā piederēja vidusskolas skolniekam. Vecāki viņam bija nopirkuši jaunu automašīnu kā izlaiduma dāvanu. Manas divas mīļākās automašīnas bija 1975. gada Buick Electra Limited. Viens maksāja 895 dolārus un kalpoja desmit

gādus. Draugs komentēja: *Tas nav automobilis. Tas ir lidmašīnu transportlīdzeklis!*

Mana visjautrākā automašīnas iegāde notika šādi. Mēs ar vīramāte un vīramāte devāmies kopā, kamēr sieva palika mājās. Par pirkumu ar privātīpašnieku vienojāmies trīs valodās. Kad atgriezāmies mājās, manas sievas vienīgais jautājums bija: *Kādas krāsas ir automašīna?* Neviens no mums neatcerējās, kādas krāsas automašīnu bijām iegādājušies tikai stundu iepriekš! Tas viņu padarīja nervozu. Bet, kad viņa ieraudzīja automašīnu, viņa bija ļoti apmierināta.

Līdzīga pieredze ar sievu bija arī kādam kolēģim darbā. Kad viņš viņai pajautāja, kādu automašīnu viņa vēlas, viņa atbildēja: *zilu!*

Nākamo gadu laikā viņa ar šo 1975. gada Buick Regal piedzīvoja aptuveni desmit nelielas avārijas. Divi vienā un tajā pašā dienā! Otrajā reizē viņa saskrējās ar policijas automašīnu pie policijas iecirkņa. Es biju tik sašutis, ka atteicos viņai palīdzēt. Tā vietā to darīja viņas tēvs.

Es biju pusaudžu pārzinis... NE vilkacis

Katru vasaru strādāju rūpnīcā, lai nopelnītu naudu mācībām un grāmatām. Vēl pusaudža gados mani paaugstināja amatā par zema līmeņa vadītāju, un man bija septiņu cilvēku komanda. Es biju jaunākais no visiem.

Kā es saņēmu šo paaugstinājumu?

Lūk, stāsts.

Rūpnīca tikko bija laidusi klajā jaunu produktu. Sākotnēji ražošana bija izklidēta pa dažādām nodaļām. Katrs no šiem departamentiem bija tendēts uz jauno produktu raudzīties kā uz novirzi no sava īstā darba. Viņiem uzticētā daļa tika novirzīta malā.

Šis bija mans trešais darbs rūpnīcā. Kad es ziņoju savam vecajam priekšniekam, viņš mani aizveda uz citu rūpnīcas daļu. Tā atradās tik tālu no viņa nodaļas, ka mēs to pat nevarējām redzēt! Es pievienojos diviem strādniekiem, kas tur jau montēja detaļas.

Tas nebija nekas personisks. Tomēr es biju izsūtīts. Biju norīkots strādāt pie šī jaunā produkta. Ārpus redzesloka.

Viņš reti mūs apsekoja. Pat tad, kad lūdzām, lai mums būtu vairāk detaļu, jo tās bija beigušās un darbs bija apstājies... Pat tad, kad lūdzām, lai mums būtu vairāk detaļu, jo tās bija beigušās un darbs bija apstājies!

Kādu dienu jaunais inženieris, kurš bija jauns rūpnīcas procedūru lietpratējs, laipni piedāvāja mums palīdzēt. Viņš aizgāja uz noliktavu un atnesa dažas detaļas.

Nevienam par to nepaziņojot un neveicot dokumentu kārtošānu.

Tāpēc arī turpmāk mēs vērsāmieš pie viņa. Visbeidzot kāds no biroja darbiniekiem uzzināja, ko viņš dara. Viņš tika izslēgts.

Īpaši viens menedžeris no priekšējā biroja nāca garām un uzdeva man kādu jautājumu. Es atbildēju, cik vien varēju. Tas notika vairākas reizes.

Tikai dažas nedēļas pēc tam, kad sāku strādāt, viņš pienāca pie manis un teica, ka esmu paaugstināts amatā. *Tu esi vienīgais cilvēks, kas kaut ko zina par to, kas šeit notiek!*

Tas mani pārsteidza. Protams, es biju gandarīts.

Drīz vien šī produkta ražošana tika apvienota vienā vietā. Aptuveni trīsdesmit cilvēkiem tika iecelts augstāka līmeņa vadītājs. Militārajā terminoloģijā viņš bija līdzvērtīgs leitnantam, kas vada brigādi, bet es - seržantam, kas vada komandu.

Taču joprojām bija viena maza problēma.

Produkti nedarbojās! Atteikumu īpatsvars bija aptuveni 50 %!

Neviens nevarēja noskaidrot, kāpēc. Izmisuma pārņemts, tas pats biroja vadītājs man jautāja, ko es domāju.

Es izdarīju novērojumu un piedāvāju teoriju. Viņš lika kādam atnest nepieciešamo aprīkojumu, lai to pārbaudītu. (Es nezināju, kā to izmantot, bet viņš zināja.) Noslēpums bija atrisināts. Izmetumu skaits radikāli samazinājās. Acīmredzot mēs bijām atrisinājuši vismaz *daļu* problēmas.

Taču noraidījumu īpatsvars *joprojām bija* pārāk augsts. Mēs ar vadītāju dažas minūtes diskutējām par šo problēmu. Tad man radās cita teorija. Viņš uzskatīja, ka tai ir jēga un ka mums vajadzētu to pārbaudīt.

Viņš atveda *vēl sarežģītāku aprīkojumu* - šoreiz mums nācās piesaistīt *koledža apmācītu tehniķi, kurš* zināja, kā to izmantot, - un pārbaudīja manu teoriju. Manas aizdomas apstiprinājās!

Tehniķi un pat pilntiesīgi inženieri *nedēļām* ilgi bija sviedru pilni ar asinīm par šo problēmu. Tad es dažu minūšu laikā atradu risinājumu.

Tolaik es to uzskatīju par veselā saprāta un veiksmes kombināciju. Toreiz man ienāca prātā, ka tajā varētu būt kas vairāk.

No tā brīža šis tehniķis un viņa aprīkojums bija neatņemama ražošanas līnijas sastāvdaļa. Pirms montāžas viņš vienmēr pārbaudīja "problemātisko bērnu" komponentu, lai noteiktu, vai tas nav neredzams defekts. Defektu līmenis samazinājās līdz pieņemamam minimumam.

Jautājums: *Kā deviņpadsmit gadus vecs puisis bez tehniskās izglītības varēja atrisināt TEHNISKO problēmu, ko neviens cits nevarēja atrisināt?*

Atbilde: *Novērošana, analīze un vecmodīgs veselais saprāts!*

Šo rūpnīcu bija dibinājis cilvēks, kurš bija *ģeniāls izgudrotājs*. Viņš bija uzsācis uzņēmējdarbību *savu vecāku garāžā, vēl mācoties vidusskolā!*

Viņa izgudrojumu ģenialitātei līdzinās tikai viņa radnieku muļķība birojā, komentēja cits darbinieks.

Diemžēl, paplašinot rūpnīcu jauna produkta ražošanai, viņš sevi pārspīlēja. Kad šis produkts pēkšņi kļuva novecojis, pateicoties citam tehnoloģiju progresam, uzņēmums bankrotēja. Rūpnīca tika slēgta. Darbinieki tika atlaisti. Vietējie iedzīvotāji viņu nolādēja. Un viņš pārcēlās no štata.

Tolaik es jau biju pārgājis pie citiem nodarbošanās veidiem.

Es sāku rakstīt

Vēl pusaudža gados mani pirmie raksti (neskaitot dzejoli vidusskolas publikācijā) sāka parādīties bezpeļņas organizāciju izdevumos.

Sākumā es vienkārši abonēju vairākus periodiskos izdevumus gan ASV, gan Eiropā. Tie bija *The Voice of the Federation, Der Deutsch-Amerikaner, Nation Europa, Mut Magazine, Deutsche Nachrichten, Deutsche Wochenzeitung, Deutsche National- und Soldatenzeitung* un citi.

Taču drīz es sāku sūtīt vēstules redaktoram un vēlāk arī rakstus.

Viena eseja, ko es iesniedzu jauno autoru rakstīšanas konkursam, iekļuva pusfinālā. Tā kopā ar pārējiem pusfinalistiem tika publicēta sponsorējošā žurnālā *Nation Europa*.

Šis žurnāls bija ļoti "augsts". Tajā tika publicēti daudzu ievērojamu cilvēku raksti. Acīmredzot es biju guvis zināmu ievērību pareizajās aprindās, jo no dažiem no viņiem es saņēmu vēstules un pat ielūgumus apmeklēt. Daži no tiem bija no atvaļinātām *augstām valdības amatpersonām, zinātniekiem un ļoti ievērojamiem militārpersonām*.

Vēl pusaudža gados mani uzaicināja uzstāties starptautiskā konferencē Eiropā, un es to arī izdarīju, proti, pirmajā *Nationaleuropäischer Jugendkongress*. Es lieliski pavadīju laiku un iepazinos ar daudziem aizraujošiem cilvēkiem.

NS KAMPFRUF
KAMPFSPARTEI DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Nichtig haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Adolfen von Mussolini, Vortrupp, Vorführung und Verlobung haben nicht angeht, die Karte der gesamten Ihre weisen heißt glücklichen Führer Adolf Hitler zu entdecken.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin erkrankte, Völkern und Rassenmenschen einen Schüler an Schüler an Kampf um die Erlaubnis unserer weisen Völkern.

Die Bewegung ist zwar nicht geworden, aber die Gefahr des biologischen Volkstod ist kein auch viel größer als in der Vergangenheit.

Die verschiedenen Capten ist oben dabei, das Volkstod - gegen alle weisen Völkern (2) zu kämpfen. Neue Mittel und Erfindung, Überwachung und Kommunikation.

Oh "legal" oder "illegal", ob in "Kriegzeit" oder im "Normalzustand", ob als Propagandamittel "verboten" oder auf einem Schiffsfeld "erlaubt" sind, jeder Nationalsozialist ist seine Pflicht!

*Hail Hitler!
Gottfried Lueck*

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Trešā daļa

NSK: Jūsu pabeztieji projekti acimredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāra esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitlera un cilvēces armiju (www.mourningbenjamin.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lappuse, un man vēl ir tik daudz darāmā. Ļoti pašreizējais kara izpēti ir absolūti informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. Tā ir tāda kā arheoloģa sajūta, kas izrakņo apakot pagātni. Pagātni, kura viņi nevēlotos izcelt ganāk. Mēs varam vēlreiz pateikties internetam par informācijas un atnāu plūdiem. Gašu gaitā ir parādījusies irklīgi reti lietas no dažādām vietām

 the NEW ORDER
Number 174 (133) Founded 1974 April 25, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countriesmen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture dilution, and neo-nazism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or court halls, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottfried Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!**

Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās

Simtiem grāmatu daudzās valodās

Simtiem vietņu daudzās valodās

SS Defender
against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Himmler

Translated from the SS Original

Julius Streicher, *Der Stürmer* Picture Book

The Poisonous Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reinhold Weissen

Hitler in Italy

English / German   German / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch

The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!